

[Statsministeren.]

at boligbyggeriet, siden det ærede medlem og venstre havde regeringens ledelse, er steget fra dengang 20.000 nye boliger pr. år til ca. 35.000 nye boliger pr. år? Det er dog en stigning, der batter, og denne stigning vil allerede i år blive yderligere øget.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen sagde, at han ønsker en handlekraftig regering, som har mod og vilje til at tage fat på afviklingen af byggerestriktionerne. Har det ærede medlem da ganske glemt, at det første skridt til restriktionernes ophævelse i de regulerede områder blev taget den 1. april i år ved indførelse af de nye linjer i boligpolitikken? Det skridt kunne være taget allerede den 1. januar, altså 3 måneder tidligere. Når denne forsinkelse på 3 måneder opstod, skyldtes det mangelen på en modig og handlekraftig opposition, som turde gennemføre og vedstå et frugtbart boligforlig, som var på trapperne i folketingsudvalget i december i fjor, men blev forhindret.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen påstår, at hans anvisning på at søge materiale om byggeproblemerne hos det økonomiske råd er blevet afvist — dette til trods for at jeg har oplyst, at det økonomiske råds formandskab, allerede før det ærede medlem fik sit geniale indfald, var i kontakt med boligministeriet om en undersøgelse af byggeriets indpasning i vor økonomi på længere sigt. Ud over dette nedsatte regeringen for nylig et vismandsudvalg af sagkyndige — jeg har forstået, at det ærede medlems respekt for vismænd er i stærk stigen — til at følge byggeriets udvikling i sommer med henblik på at overveje øjeblikkelige foranstaltninger. Regeringen fandt ikke, at dette arbejde kunne ligge stille i sommerperioden. Vor opfattelse er, at der af hensyn til de mange tusinde boligsøgende må udfoldes stadige bestræbelser for at løse problemet og øge byggeriet især af boliger, der fremstilles til overkommelige priser. Byggerestriktionerne skal gradvis hæves, men for de boligsøgende er det ikke ligegyldigt, hvad der bygges eller til hvilke priser.

Må jeg til slut opfordre det ærede medlem og oppositionen i øvrigt til at sige os, på hvilken måde de vil løse boligproblemet. Hvis de ærede partier til højre i salen

har positive forslag, finder jeg det meget forkert, at man ikke meddeler tinget, hvad de går ud på. Desværre tyder meget på, at oppositionen kun har talemåder; derfor den megen snak om at spørge andre instanser.

Også jordlovene blev berørt af flere af de ærede ordførere. Mon ikke mange vælgere under jordlovs-kampagnen for et år siden fik det indtryk, at hvis lovene blev forkastet, betød det, at der ville finde forhandling sted på grundlag af oppositionens forslag? Hvis man var i tvivl om lovene, kunne man med ro i sindet stemme nej, thi resultatet heraf ville blive nye forhandlinger. Jeg tror, mange nejevælgere opfattede situationen sådan. Mon ikke mange af disse vælgere i dag spørger, hvor oppositionens forslag er blevet af? Mon ikke mange føler, at især venstre og de konservative skylder vælgerne noget, nemlig konkrete forslag om disse problemers løsning?

Oppositionen vil muligvis svare, at det ikke er dens opgave at komme med forslag, og at den ikke agter at komme med noget. Men hvis det er tilfældet, burde man så ikke under folkeafstemningskampagnen klart og tydeligt have tilkendegivet denne opfattelse, gjort det klart, at man ikke agtede at bidrage til opgavernes løsning gennem forslags fremsættelse? Jeg tror, mange vælgere i dag er skuffet over oppositionens passivitet.

Påstanden om regeringens passivitet må jeg afvise. En ny naturfredningslov har været drøftet i naturfredningskommissionen og er for tiden til behandling i boligministeriets planlægningsudvalg. I landbo-kommissionen har man arbejdet med spørgsmålet om en decentralisering af jordlovs-administrationen og i indenrigsministeriet med spørgsmålet om kommunernes adgang til nødvendige jordkøb. Men det er klart, at regeringen tager den fulde konsekvens af jordlovenes forkastelse, og i respekt for denne afgørelse må der udarbejdes helt nye forslag, hvilket uundgåeligt tager tid. Såfremt oppositionen havde været i stand til at fremsætte selvstændige forslag, som jeg tror mange vælgere havde ventet det, ville det naturligvis have lettet arbejdet, men fra oppositionen kom der ingenting.

Vedrørende sociallovskommissionens arbejde vil jeg gerne endnu en gang under-